

[Flemming Hansen]

men på den anden side har et hovedindhold, der gør, at man må tage afstand fra det.

Generelt er hele forslaget udtryk for en erhvervsfjendtlig holdning efter vor opfattelse. Forslagets intentioner er sikkert at forhindre misbrug af den gældende konkurs- og selskabslovgivning. Men med det forslag, der foreligger, tror jeg, der er en alvorlig risiko for, at man ikke opnår stort andet end at spænde ben for en mængde initiativ i vort erhvervsliv, det initiativ, der bevirker, at vore ledighedsstatistikker hele tiden forbedres, samtidig med at landets økonomi forbedres. En betragtelig del af den meget store gruppe af igangsættere, der findes i Danmark, vil simpelt hen ikke turde gå i gang med at etablere virksomheder, såfremt dette beslutningsforslag vedtages.

Jeg tror, det er vigtigt at understrege, at årsagen til en virksomheds konkurs bestemt ikke behøver at være, at virksomhedslederen er udygtig, ikke passer sit arbejde eller ikke gider bestille noget. Jeg tror endda, det er en så lille del, der går konkurs af den årsag, at man stort set kan se bort fra det. Nej, efter min opfattelse går folk som regel konkurs med deres virksomheder, fordi der i en indledende fase af virksomhedens liv har været omstændigheder, som de har overset eller ikke har haft mulighed for at vurdere. Det kan være tidernes ugunst, udefra kommende omstændigheder eller egentlige uheld. Under den socialdemokratiske regering så vi f.eks. et utrolig stort antal virksomhedskonkurser, fordi renteniveauet på grund af en udelig økonomisk politik blev presset højt i vejret – helt op til 22 pct. – hvilket reelt betød, at virksomheder med en lille egenkapital ikke havde chancer for at overleve.

Vi finder det helt urimeligt, at folk, der i forvejen har haft den store belastning at gå ned med en virksomhed og måske har gjort det 2 gange, oven i købet skal udsættes for en 5-årig karantæneperiode, hvor de ikke må starte virksomhed igen. At gå ned med et firma er en meget alvorlig belastning for den pågældende person, for hans medarbejdere og ikke mindst for hans familie og omgangskreds, og nu vil socialdemokratiet altså have, at man skal indføre en pligt til, at sådanne personer skal være arbejdsløse eller skal være lønmodtagere i mindst 5 år.

Det ville være helt urimeligt at give sådanne ledere erhvervsforbud 5 år frem, og det er

vel et spørgsmål, om det i det hele taget vil være lovligt i den grad at begrænse menneskers frihed. Vi har jo en grundlovssikret ret til fri og lige adgang til erhverv; grundlovens § 74 siger tydeligt, at alle indskrænkninger i den fri og lige adgang til erhverv, som ikke er begrundede i det almene vel, skal hæves ved lov.

Selv om der således er elementer i beslutningsforslaget, som kan være rimelige, må vi sige, at man med hovedsigtet i forslaget har gjort det så erhvervsfjendtligt og rammer så voldsomt ind i menneskers ret til at etablere virksomhed, at vi må gå imod beslutningsforslaget.

Björn Elmquist (V):

Jeg skal først gøre et par ganske korte bemærkninger, som falder i tråd med noget af det, som hr. Flemming Hansen lige har været inde på. Der er vel mange af os, der mener, at en styrke ved dansk erhvervsliv er det, man romantisk, måske lidt poetisk, har kaldt ungskoven i dansk erhvervsliv: de nye, de unge erhvervsvirksomheder. Nogle går det godt, og de klarer sig, andre går det skidt, men det kan man jo ikke vide på forhånd, og derfor kunne vi også i venstre nære frygt for, at den initiativtagende virksomhed her kunne blive begrænset.

Men det, som vi i mit parti først og fremmest hæfter os ved, er ikke ideen om at foreslå en rettighedsfortabelse – det har vi eksempler på på mange områder, og det kunne måske også være en god idé at indføre det på dette område – men det er den mangel på processuelle garantier, som omgiver en sådan rettighedsfortabelse.

I beslutningsforslagets pkt. 1 står der, at en person kan frakendes retten, hvis den pågældende med rimelig grund mistænkes for en strafbar handling i forbindelse med en konkurs. Der står ikke noget om, at det skal bevises. Det er vist ganske enestående, hvis man ser på de initiativer, som socialdemokratiet ellers udfolder på andre punkter i retning af at kræve en form for retsgaranti og sikkerhed, før folk dømmes eller udsættes for sanktioner i den ene eller den anden retning.

I pkt. 1 står der videre, at frakendelse skal kunne ske, hvis det må antages, at vedkommende på grund af uforsvarlig forretningsførelse er uskikket til at stifte et nyt selskab